

ΜΗΧΑΛΝΕΖΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαρ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΙ ΜΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ

'Εν Παρισίοις ἔχουν τὸν φόβον τῶν νυκτερινῶν ἐπιθέσεων αἰτίνες ἐπληθύνθησαν κατ' αὐτάς· ὁ Σαριβαρῆ μάλιστα δι' εὐφροσύνης γελοιογραφίῶν συμβουλεύει τοὺς Παρισίους νὰ μεταμφιέζωνται τὴν νύκτα εἰς χωροφύλακας ἢ εἰς πυροσβέστας ἢ εἰς ῥακοςυλλέκτας ἢ νὰ κάμουν ἐπίτηδες τὸν μεθυσμένον διὰ νὰ ὀδηγῶνται εἰς τὰς οἰκίας των συνωδευμένοι ὑπὸ κλητῶν.

Καὶ ἐδῶ ἔχομεν τὰς ὁμογενεῖς ἐπιθέσεις, κατὰ τῶν ὁποίων τὰ μέτρα τοῦ Σαριβαρῆ δὲν μᾶς χρησιμεύουν εἰς τίποτε· διότι καὶ εἰς λιποδύτας ἂν μεταμφιεσθῆτε οἱ ἔχοντες χρῆμα διαθέσιμον διὰ μετοχάς, οἱ ἐπιτίθειοι θὰ κατορθώσουν νὰ εὔρουν τὴν διεύθυνσιν τῆς τσέπης σας.

*

'Εὐν πρέπει νὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν πανηγυρικῶν οἰτινες ἀπὸ τριμηνίας ἤδη περίπου δημοσιεύονται εἰς τὸ ἀπρίσιον ὁμογενικὸν φύλλον — τὸν *Αἰῶνα* — περὶ τῶν ἐν **Θεσσαλίᾳ σιδηροδρόμων**, τὸ προσημαζόμενον αὐτὸ σιδηροδρομικὸν κόλπο θὰ εἶναι ἐκ τῶν θανατηφόρων ἀλμάτων ὅχι διὰ τοὺς ἀπαλειφομένους εἰς αὐτὸ ἀθλητὰς τοῦ χρηματιστηρίου, ὅσον διὰ τοὺς δυστυχεῖς μετόχους.

Σχεδὸν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐταῖς, αἰτίνες ἐπιστέλλονται ἐκ Βόλου ἀφοῦ περάσουν προηγουμένως διὰ δικηγορικῶν τινος οἴκου τῆς Ὀδοῦ Σταδίου, ἡ Θεσσαλία παρίσταται ὡς παράδεισος ὅστις θὰ εἶναι εἰς αἰωνίαν ἀναστάτῳσιν μεταφέρων πάντοτε διὰ τοῦ σιδηροδρόμου τὰ ἄνθη καὶ τοὺς καρπούς του καὶ τὴν χλόην του καὶ τὰ δένδρα του ἴσως ἀκόμη, διὰ νὰ παρέχῃ οὕτω ἐργασίαν εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῆς Ἑκμεταλλεύσεως. Σχεδὸν ὡς βράσις τῶν μελλόντων κερδῶν ἐτέθη τὸ **ἄεικίνητον** τῶν δυσκινήτων κατοίκων τῆς Θεσσαλίας, διὰ νὰ μὴ λείψουν ἐπιβάται ἀπὸ τοὺς σιδηροδρόμους τοῦ κ. Μαυρογορδάτου καὶ τοῦ κ. Φαρᾶ.

Οὕτω πως ἀναπλάττεται μία φανταστικὴ εἰκὼν μυθωδῶν κερδῶν, τὰ ὅποια δὲν ἐφαντάσθησαν οὔτε διὰ σιδηροδρόμους πεπυκνωμένων πληθυσμῶν, μόνον καὶ μόνον ὅπως ἀλιευθῶσι δυστυχεῖς μετόχοι, οὓς ἔπειτα θὰ καταφάγῳσιν οἱ ὁμογενικοὶ καρχαρία.

*

Εὐτυχῶς τὰ παθήματα τῆς ἑλληνικῆς ἀγορᾶς ἦν ἐκαυχᾶτο τροχῆς ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. πρωθυπουργὸς **ὅτι ἔσωσε**, διότι ἠνέχθη ἐὰν μὴ καὶ συνέπραξεν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργιῶν λήστευσιν 5,000,000, εἶναι τόσα, ὥστε καὶ ὅλοι οἱ *Αἰῶνες* ἂν συνωμοτήσουν, δὲν ἐλπίζομεν ὅτι θὰ συγκεντρωθῇ τόση βλακεία εἰς τὸν ἔχοντα οἰκονομίας διαθεσίμου κόσμον, ὥστε νὰ ρίψῃ εἰς τὰ θυλάκια τοῦ Μαυρογορδάτου καὶ τῶν συντρόφων του ἕξ ἑπτὰ ἑκατομμύρια καὶ νὰ περιμένῃ νὰ παίρῃ κατ' ἔτος τῆς δύο καὶ πενήντά του ἀλὰ *Ἡπειροθεσσαλία*, ἢ καὶ νὰ πληρῶνῃ ζημίαν δύο καὶ πενήντα.

Περὶ τούτου κατεστρώθησαν πιθανώτατοι ὑπολογισμοὶ ἐν τῇ προτελευταίῳ φύλλῳ τοῦ *Ἑρμοῦ*, ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι μόλις μετὰ δωδεκαετίαν θὰ κατορθώσουν νὰ λάβουν οἱ μετόχοι τῶν θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων πέντε τοῖς ἑκατόν.

Θὰ μᾶς εἴπητε ὅτι ὁ κ. Φαρᾶς καὶ ὁ κ. Ἀθηνογένης καὶ δὲν ζεῦρω ποῖοι ἄλλοι εἶναι μωροὶ ὥστε νὰ ἀγοράσουν τοιοῦτον σιδηροδρομον παρὰ τοῦ ποιητοῦ Χίου Μαυρογορδάτου ἀντὶ εἰκοσιτριῶν ἑκατομμυρίων;

Σὰς ὑπενημιζόμεν τὸ ἀνέκδοτον ἐκείνο ἐνὸς Βασιλέως τῆς Γαλλίας, ὅστις εὐρεθέντος τοῦ Βασιλείου του εἰς μεγάλην οἰκονομικὴν στενοχωρίαν, ἐστειλεν ὄλον τ' ἀσημικὸ του εἰς τὸ Νομισματοκοπεῖον διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικουρίαν τῆς ἀγορᾶς καὶ συνεβούλευε, μεγαλαυχῶν ἐπὶ τῇ θυσίᾳ ἣν ἔκαμεν, εἰς ἓνα τῶν εὐγενῶν του νὰ πράξῃ τὸ ἴδιο καὶ αὐτός.

— Μεγαλειότατε, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ εὐγενὴς, ὅταν ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη τὴν Παρασκευὴν, ἤξευρεν ὅτι θ' ἀναστῆ τὴν Κυριακὴν.

*

Σκέπτεσθε τί σας ἐτοιμάζεται; Δύο μεγάλα τραπεζιτικὰ ὁμάδες — ἡ μία τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου, ἐπὶ κεφαλῆς ὁ Μαυρογορδάτος, — ἡ ἄλλη τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἐπὶ τῶν ποδῶν, ἃς εἴπωμεν ὁ Φαρᾶς — πρόκειται νὰ κερδοσκοπήσουν ὅχι ἐπὶ τῶν κερδῶν τὰ ὅποια θὰ δώσουν οἱ σιδηροδρόμοι αὐτοὶ — διότι τῶν σιδηροδρόμων τὰ κέρδη καὶ ὑπὸ τοὺς εὐνοϊκωτέρους ἄρτους πρῶτον δὲν εἶναι μεγάλα, καὶ ἔπειτα ἐπέρχονται πολὺ βραδέως, μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πληθυσμοῦ — ἀλλὰ ἐκ τῶν χρηματιστικῶν παιγνιδίων τὰ ὅποια θὰ συναφθοῦν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν μετοχῶν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν σιδηροδρόμων.

Ξεύρετε τί θέλουν διά να χορτάσουν αἱ δύο αὐταὶ ομάδες ; Ἄν σὰς εἴπωμεν δέκα ἑκατομμύρια, ἂν σὰς εἴπωμεν δεκαπέντε, βεβαίως θὰ ἐκλάβητε τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς ὄχι ἄνω, ἀλλὰ κάτω τῆς πραγματικότητος

Τί νομίζετε ; μικρὸν, ἢ ἀφαιρῶνται κάθε λίγο ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν δεκάδες ἑκατομμυρίων καὶ ἢ ἀπορροφῶνται ἀπ' αὐτοὺς τοὺς φυσικῆρας, ἀπ' αὐτὰ τὰ μεγαθήρια, διὰ νὰ κτίζουσι μέγαρα ἐπὶ μεγάρων καὶ νὰ ἀγοράζουσι γαίαις ἐπὶ γαιῶν, καὶ νὰ μεταβάλλουσι τόσον ἀποτόμως τὸ κέντρον τῆς οικονομικῆς ἰσορροπίας, περισυνάζοντες οὕτω ὅλας τὰς εὐφλέκτους ὕλας ἐξ ὧν, ἐν μέσῳ πυρὸς, ἐρειπίων, καταστροφῶν καὶ φόνων, θὰ ἀναλάβουσι καὶ τὸ ἀγροτικὸν καὶ τὸ κοινωνικὸν ζήτημα, ἐνῶ αὐτοὶ οἱ κύριοι ἀφοῦ θὰ ἔχουσι ἐξηργυρωμένην καὶ τὴν συνειδησίην τῶν ἀκόμη θὰ φεύγουσι, μὲ τοὺς ταξιδιωτικoὺς σάκκους εἰς χεῖρας, διὰ τὸ Περὺ ἢ τὴν Χιλὴν ἢ ἄλλους παρθένοους τόπους ;

Αὐτὸς ὁ κ. Μαυρογορδάτος μᾶς φαίνεται ἓνας μικρὸς Δόκτωρ Στρούσπεργ, ὁ ἐπονομασθεὶς βασιλεὺς τῶν Σιδηροδρόμων, καὶ περὶ οὗ ἔλεγον, ὅτε ἤκμαζεν ἐν Βερολίνῳ : Δύο ἀνθρώπους ἔχομεν, τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ καὶ τὸν δόκτορα Στρούσπεργ. Ποῦ κατήντησεν ἐπὶ τέλους ; Νὰ ἐξαγοράσῃ τοὺς διευθυντὰς μιᾶς τραπέζης ἐν Μόσχᾳ, νὰ δικασθῇ, νὰ καταδικασθῇ, νὰ φυλακισθῇ, νὰ κατασχέθῃ ὅλη ἡ περιουσία του, ἀφοῦ κατέστρεψε τόσας ἄλλας, καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Ῥουμανίᾳ καὶ ἐν Ῥουσίᾳ.

Τί ἦτο τὸ μυστικὸν τῆς κολοσσαίας περιουσίας ἣν ἐντὸς μικροῦ ἐσχημάτισεν ὁ ἀρχίσας τὸ στάδιόν του ἀπὸ ὑπαλλήλου ἐμπορικoῦ οἴκου ἐν Λονδίνῳ ; Νὰ κατασκευάζῃ ἀκριβῶς τοὺς χειροτέροους σιδηροδρόμους.

Ἄρά γε δὲν θὰ ζήλοτυπήσῃ τὴν δόξαν τοῦ Ἰουδαίου Στρούσπεργ ὁ μὴ Ἰουδαῖος Μαυρογορδάτος, ἀφοῦ ἐκεῖνος μὲν ἠγύρτευσεν ἐν τῇ πεφωτισμένῃ Γερμανίᾳ, αὐτὸς δὲ πρόκειται νὰ λανσαρισθῇ εἰς τὴν ἄθωαν ἀκόμη ἀπὸ σιδηροδρομικὰς καταστροφὰς Ἑλλάδα ;

Ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἐξεματίσθησαν κατὰ τὴν ὀνομασθεῖσαν περίοδον τῶν ἰδρυτῶν, μετὰ τὰ δισεκατομμύρια ἄπερ τοὺς ἐκέρασε καταναγκαστικῶς ἡ Γαλλία, περίοδον καθ' ἣν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἰδρύθησαν 780 ἑταιρίαι, ἐνῶ μέχρι τοῦ 1870 ἐπὶ ἐννεήκοντα ἔτη εἶχον ἰδρυθῆ μόνον 500, ὅταν ἐπελθούσης τῆς καταστροφῆς, ὅλα αὐτὰ τὰ μεγάλα ἔργα τῶν ἑταιριῶν ἔλυσαν ὡς νὰ ἦσαν κατασκευασμένα ἀπὸ χιόνι· καὶ οἱ δυστυχεῖς μέτοχοι, ἄλλοι ἐπνίγοντο, ἄλλοι ἐρεβολθερίζοντο, ἄλλοι κατήντησαν ἐπαῖται, καὶ οἱ φρονιμώτεροι ἐπρομηθεύθησαν κουμπαρᾶν, ὡς τὴν ἀσφαλεστέρην ὅλων τῶν τραπέζων· τότε γενικὴ κατακραυγὴ ἐξηγέρθη κατὰ τῆς κυβερνήσεως, διατὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ προλάβῃ τὴν καταστροφὴν. Ἄλλ' εἰς βουλευτὴς λίαν προσφυῶς εἶπεν ἀπὸ τοῦ βήματος : «Ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι καὶ μὴ μόνον νὰ ξεκάμουν τὸν παρῶν τὸν ὅποιον συνέλεξαν, οὐδεμία νομοθεσία δύναται νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ».

Ἄν κατελήθητε λοιπὸν, προσφιλεῖς μου Ἀθηναῖοι, ἀπὸ τὸν καὶ μὴ τὸν νὰ ξεκάμετε, ὅτι ἔχετε καὶ δὲν ἔχετε, πιστεύσατε εἰς τοὺς δελεαστικoὺς χρησμούς τοῦ Αἰῶνος περὶ τοῦ χρυσοῦ μέλλοντος τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων καὶ σπεύσατε νὰ ἐγγραφήτε ὄχι μέτοχοι, ἀλλὰ **Ῥωρηταί.**

Ἀηληπισμένοις.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴν ἐσπέρην τῆς συναναστροφῆς εἰς τὸ Παλάτι προσεκληθήσαν τόσοι πολλοὶ ὥστε δυσαρεστήθησαν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι οἵτινες δὲν προσεκληθήσαν· οἱ τελευταῖοι οὗτοι δὲν ὤκνησαν νὰ τρέξουσιν εἰς ἀγρὸν προσκλητηρίων· πολλοὶ ἐπέτυχον· καὶ πολλοὶ ἀπέτυχον· ἀλλὰ τὴν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν ἤρανον ἀναμφιβόλως ὁ κ. Ψιακῆς (ἐν τὰ βάρει) ὅστις μεταβὰς εἰς τὰ ἀνάκτορα ἠρώτα τοὺς θυρωροὺς.

— Ποῦ πουλοῦνε ἐδῶ τὰ εἰσητήρια νὰ σὰς χαρῶ ; Ἐξηπατήθη φαίνεται ἀπὸ τὸ ποίημα τοῦ Σουρῆ μας ἐν ᾧ ἐγένετο λόγος καὶ περὶ πληρωμῆς εἰσητηρίων.

Εἰς Πειραιᾶ πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ δοθῇ ὁ ἐτήσιος χορὸς ἐν τῇ Λέσχῃ τοῦ Χρηματιστηρίου· ἡ ἰδέα τῆς ἐπιτροπῆς τὸ κατ' ἀρχὰς στενωπότη μετὰ πολλῆς δυσχερείας καὶ πιέσεως μελῶν τινῶν ἔλαβε γενικώτερον χαρακτήρα. Οὕτω ἀπὸ χοροῦ οἰκογενιακοῦ ἄνευ τοαλετῶν καὶ ἐπισήμων προσκλήσεων καὶ μόνον μετ' ἐγγύρια ὄργανα (βιολιά), προήχθη εἰς χορὸν Πειραιϊκὸν καθαρῶς, ἀποκλειομένων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν περιχώρων· ἀλλὰ τότε ὀρθότερα σκέψις καὶ ἀπόφασις περιέλαβε ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ χοροῦ καὶ τὰς Ἀθήνας, καὶ οὕτω ὁ χορὸς ἔλαβε ἐθνικὸν χαρακτήρα. Εἰς τὸν χορὸν αὐτὸν θὰ παρασταθῇ καὶ τὸ **Μὴ Χάνεσαι** διὰ τοῦ εἰδικoῦ ἀντιπροσώπου του.

Χθὲς περὶ τὴν 11ην ὥραν ἐγένετο καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀποστήματος τῆς ἀριστερᾶς κνήμης τοῦ κ. Κουμουνοῦρου ἐγχείρησις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρεταίου· καὶ τὰς τομὰς αὐτὰς, βαθυτέρας ἢ ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ποδὸς, ὑπέστη ὁ ἄσθενὴς μετὰ τῆς συνήθους καρτεροψυχίας. Τὸ ἀπύρετον ἐξακολοῦε. Ἡ ὄρεξις ἐπιτείνεται. Ἐπὶ κινήσεως δὲ κλίνης μεταφέρεται ἀπὸ δωματίου εἰς δωματίον, τῆς ποιικιλίας αὐτῆς εὐφραίνουσης πολὺ τὴν καταπεπονημένην ψυχὴν του.

Κατὰ τὸν χορὸν τοῦ Παρνασσοῦ ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ ἀπολέσθη εἰς ἓκ τῶν ἀδαμάντων τῆς κ. Μελά.

— Εἶναι ἔμμεσος προσφορά εἰς τὸν δῆμον, εἶπε κάποιος, τοῦ κ. Μελά ὑποψηφίου δημάρχου.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

Κατ' ἀντίθεσιν τῶν ἀριστοκρατικῶν λεγομένων χορῶν ὁ χορὸς τοῦ Παρνασσοῦ ἦτο δημοτικώτατος. Οὕτε προύλαια, οὕτε μαρμαρίνοι κίονες, οὕτε εἰσοδοὶ ὁμογενεῖαι, οὕτε ἀνακτορικαὶ αἰθουσαι, οὕτε διάκοσμος ἀποθαμβῶν, οὕτε πλημμύρα ἀναψυκτικῶν

Κόσμος πολὺς, τάξις περισσοτέρα, τρεῖς εὐρύταται αἰθουσαι, μουσικὴ παραχώδης, ἱματισμὸς ποικίλος, εὐμορφία ἐν ἀρθοῖα, ἀδάμαντες ὀλίγοι, δύο ὑπουργοὶ, μερικοὶ ὁμογενεῖς, καὶ ὅλα αὐτὰ κλεισμένα εἰς τὸ δημαρχεῖον; ἰδοὺ τί ἀπετέλουν τὸν χορὸν τοῦ Παρνασσοῦ.

Ἀπὸ τῆς εἰσόδου μέχρι τῆς κλίμακος καὶ μέχρι τῶν Αἰθουσῶν τοῦ χοροῦ εἶχε σχηματισθῆ μακροτάτη στοὰ ἐκ

σημαῖων παντὸς ἔθνους, εἰς τρόπον ὥστε ὁ χορὸς τοῦ Παρνασσοῦ ἠδύνατο νὰ ἐκληθῇ καὶ χορὸς διεθνῆς.—Ἦλεκτρικὸν φῶς παρὰ τὴν εἴσοδον ἐφώτιζεν ὅλον αὐτὸν τόνδιδρομον, ἐν ᾧ χωροφύλακες πολλοὶ παρὰ τὴν θύραν ἐτήρουν τὴν τάξιν.

Οἱ προσκεκλημένοι διὰ τοῦ διαδρόμου ἀνήρχοντο πλατεῖαν μαρμαρίνην κλίμακα καὶ ὑπὸ τῶν κομψοτάτων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χοροῦ ὠδηγοῦντο εἰς τὰς χορευτικὰς αἰθούσας.—Ἡ μουσικὴ εἶχε τοποθετηθῆ καταλλήλως ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο τούτων αἰθουσῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Καίσαρη καὶ ὑπὸ τὴν σκιάδα παχείας ἐκ γαστρῶν πρασινάδος, ὥστε νὰ νομίζῃ τις ὅτι οἱ ἦχοι ἐξήρχοντο μακρόθεν ἀπὸ κή.ου τινος.

Τὴν δεκάτην τῆς νυκτὸς ὥραν εἶχον πληρωθῆ αἱ αἰθουσαι· δὲν ἐχώρουσαν πλέον ἄλλους, οἱ δὲ χωροφύλακες σχεδὸν ἐκλείσαν τὰς θύρας τοῦ Δημαρχεῖου. Παραδόξως πως δὲν βλέπω ἐν τῷ πλήθει ἐκείνῳ τὸν κ. Δήμαρχον, ἐν ᾧ διακρίνω δύο ὑποψηφίους δημάρχους καὶ τινὰς δημοτικούς συμβούλους. Εἶναι καλοὶ χορευταί· ἄς λάβωσι καὶ τοῦτο οἱ ψηφοφόροι ὑπὸ σημείωσιν.

Ἡ μουσικὴ ἀρχίζει δι' ἐνὸς ἠρωϊκοῦ Μάρς διὰ νὰ ἐντείνῃ ὅλων τὰ νεῦρα, καὶ μετὰ τοῦτο ἀκούονται οἱ μεθυστικοὶ ἦχοι τῶν Σειρήνων τοῦ Τάυφελ, ὡς ἀπαλὸν ναυούρισμα λιανίζομένου βρέφους, τὸ ὅποιον πρὸ μικροῦ ἐχάλασε τὸν κόσμον μετὰ τὰς φωναίς του.—Δυστυχῶς τὰ ὑπὸ τὴν τεχνητὴν σκιάδα ὄργανα δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκλάβωμεν ὡς σειρήνας διότι πολὺ φωνασκοῦσι, ὁ δὲ κ. ἀρχιμουσικός ἐπρόβλεψε νὰ τὰ ἐφοδιάσῃ καὶ μὲ ἓνα ταμπούρλορ ὥστε νὰ κλειώμεν τὰ ὦτα διὰ νὰ μὴ μᾶς... ζεκουφάινωσιν.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ σὰς κατονομάσω πολλὰς ὥραιότητας θὰ ὑπέπιπτον καὶ ἐγὼ εἰς τὸν πειρασμὸν τῶν καλαμπουριῶν καὶ θὰ σὰς ἔλεγον ὅτι ἡ κυρία Κερῆτο ἢ βασίλισσα τοῦ χοροῦ ἐκεῖνου καὶ πᾶς ὁ χορεύων μετ' αὐτῆς πολλάνκις θὰ ἐψιθύρισε καθ' ἑαυτὸν ο mon coeur ! ὅτι μία ἄλλη καλλιτώμος ὡς ἀρχαῖον ἀγαλμα ἦτο ἡ ψυχὴ τῶν δύο αἰθουσῶν ὅτι μία ὀπαδὸς τοῦ Χριστοῦ ἐσταυρόνετο ἢ μάλλον ἐσταυροκοπεῖτο εἰς τὰς ζεθυμασμένας θυμιάσεις γηραιοῦ στρατιωτικοῦ αἱ ὁποῖαι μετ' ἀναγκάζουσιν ἐπὶ τέλους νὰ τῆς εἴπω :

— Δὲν τοῦ δίδετε τὴν σύνταξίν του ; Ὅτι ἐκ τῶν δεσποινίδων Μι-Σι-Σι-Πῆ, ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ σεβαστὸς κ. Σκυλίτσης, ἡ καλλίστη ἦτο ἡ Με-Ρ,Π, ὅτι ἡ νεαρὰ κόρη καθηγητοῦ τινος τῆς βοτανικῆς ὑπῆρξε τὸ πικρότερον τῶν βοτάνων του δι' ἓνα εὐγενὴ καθαλιέρον της, ἐν ᾧ εἶναι ἐκ τῶν προσερωτέρων ἀνθῶν τὰ ὅποια θὰ συνελέγομεν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Παρνασσοῦ, ὅτι μία ἀδελφὴ ἐνὸς ἰατροῦ μας δόξατο εἰς τὰ γλυκύτερα χρώματα καὶ ἦτο ἀρωματικώτερα ἀναγὰ τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν ὠραιότητων ἀπελάμβανον ἐν εὐμαρείᾳ ἀπεριγράφτῳ νεαρὸν χορευτὴν ὅστις ἐκυμαίνετο μετὰ τὴν χοροδιδασκάλου, μπαλαρίνας καὶ Παυλάκη... ἦτο ὁ βασιλεὺς τοῦ χοροῦ.

Περὶ τὴν τρίτην προκεχωρημένην ὥραν αἱ δύο χορευτικαὶ αἰθουσαι ὅλον ἐν ἀραιούνται, καὶ ὅταν τὴν χορευτικὴν ἐκείνην τοικουμῖαν διαδέχεται μία γαληνιαία καρτέριλλια εἰς ἣν λαμβάνει μέρος καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἐντὸς τῶν ὀδόντων τὴν φράσιν μου :

— Φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ναυτικός.

Τὴν τετάρτην ὥραν τῆς νυκτὸς τὰ φῶτα τοῦ Δημαρχεῖου εἶχον σβεσθῆ, μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας οἱ χορευταί τοῦ Παρνασσοῦ ἐπρόφθασαν τὰ φῶτα τῆς πόλεως τὰ ὅποια καὶ αὐτὰ ἐσβέσθησαν, πρὶν ἢ τὸ λυκόφως προβάλλῃ.

Κόν.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ὁ πτωχὸς ἰατρός Π. ἔχει φήμην ὅτι ξεμπερδεύει τοὺς ἄσθενεις του μετὰ μίαν τέχνην...

Μίαν ἡμέραν ἡ ἀμαξία του κατεπάτησεν ἐν παιδίον καὶ τ' ἄφησεν εἰς τὴν στιγμὴν νεκρὸν.

Πλήθος διαβαστῶν τὸν περικυκλόνει. Εἰς ἐξ αὐτῶν : — Μὰ τί διάβολο σκοτόνει ἀνθρώπους καὶ χωρὶς συνταγῆ !

Πῶς σὰς φαίνεται αὕτη ἡ ἰδέα : — Ὁ Θεὸς ἐπλάσε τὸν ἄνθρωπον καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσε τὸν Θεόν. Τί λέγει, παρακαλῶ ὁ κ. Δαμαλάς ;

Εἰς τὸν Στρατῶνα. Ὁ ἐπιλοχίας ἐρωτᾷ νεοσύλλεκτον. — Ποῖα εἶναι βρὲ τὰ μαγερικὰ σκεύη ; — Ὁ λογαγὸς ὑπολογαγὸς καὶ ὁ ἀνθυπ... — Τί λὲς βρέ ; (Ὁ νεοσύλλεκτος περίτρομος) Καὶ ὁ ἐπιλοχίας !

Τραυλὸς τις θέλων ν' ἀγοράσῃ κἄτι παστῆλια τοῦ Zed καὶ λίγη ὑπεκακουάνα εἰσέρχεται εἰς φαρμακεῖον καὶ δηλοῖ ὅτι θέλει :

— Πα... πα... παστῆλια τοῦ... Zed καὶ ἰπ... ἰπ... ἰπ... Ὅτε ὁ φαρμακοποιὸς ἀνυπομονῶν. — Λοιπὸν τοῦ λέγει ἰπ, ἰπ, ἰπ... οὐρῶ !!

Εἰς χορὸν ὁμογενεῶς, ὁ ἴδιος πρὸς τοὺς κεκλημένους του : — Ἄιντε γρήγορα γρήγορα, μὴ στέκεσθε, χορεύετε, στῆς δύο ὁ πιανίστας θὰ φύγῃ ! (Ἱστορικόν.)

ΟΛΙΓΑΙ ΠΑΤΡΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Α'.

Πολιτικά.— Αἱ Πάτριαι ἠκολούθησαν τὸ σύστημα τοῦ φανατισμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαντᾷ τις τὰ αὐτὰ πρόσωπα ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, τὴν αὐτὴν πορείαν αὐτῶν, καὶ τὸν λαὸν μέχρι τινὸς τὸ πλεῖστον, καθ' ὅλην τὴν σῆ-

μασίαν τῆς λέξεως, σκλάβον τῶν ἀφεντάδων πολιτικῶν. Ἐπεθύμουν νὰ ἐνδιατρίψω ὀλίγον εἰς τὸ πολιτικὸν ζήτημα τῆς δευτερευούσης τοῦ βασιλείου πόλεως, ἀλλὰ κρούω πρῶμναν, γνωρίζων ὅτι καὶ ἄλλοι πρὸ ἐμοῦ πολλάκις πολλὰ ἔγραφαν, ὃ δὲ κάλαμὸς τῶν ἐπὶ τέλους ἐθραύσθη ἐπὶ τῶν ὄγκων τῶν ὀνομάτων τῶν πολιτικῶν μας. Ἐν τῇ ἐμπορικῶτάτῃ λοιπὸν τῶν Πατρῶν πόλει συμβαίνει ὅ,τι καὶ ἐν Ζακύνθῳ, Καλαβρύτοις καὶ λοιποῖς μέρεσιν ὅπου ὑπάρχουν Ὀγκοὶ ἄλλ' εὐτυχῶς ἀπὸ τινος παρατηρεῖται ἀνάλυσις μικρὰ τῶν καττραμένων τούτων ὄντων, καὶ ἐπὶ τέλους θὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἀποσύνθεσις, διότι τὰ μόρια ἐξ ὧν συνίσταται δὲν εἶναι ὕγιᾶ.

Β.

Δημοτικά.— Μετὰ μεγάλης εὐτυχῶς ζωηρότητος ἤρξατο ἤρξατο καλλιεργούμενη ἡ ἰδέα περὶ ἐκλογῆς Δημοτικοῦ ἄρχοντος ἀνεξαρτήτου μὴ ἔχοντος μηδεμίαν σχέσιν ἢ συγγένειαν μέχρι τρίτης γενεᾶς τοῦλάχιστον, μετὰ τὴν πολιτικὴν. Τὰ πάντα βραίνουσι αἰσίως. Ἡ ἰδέα ἤρξατο ἐξαπλουμένη καὶ εὐρίσκουσα πολλοὺς τοὺς ὑπο. τριχτάς, ἀλλ' εἰς ἐν ζήτημα θέλομεν εὐρεθῆ οἱ Ῥωμηοὶ διαφωνοῦντες, περὶ τοῦ τοῦ προσώπου, καὶ ἡ διαφωνία αὕτη μοι φαίνεται ὅτι θέλει γίνεαι πρότερος ὡφελείας εἰς τοὺς πολιτικούς ὄγκους τοὺς ἐπιδιώκοντας τὴν θέσιν τοῦ Δημοτικοῦ ἄρχοντος. Ἀπόλυτος ἀνάγκη καθίσταται ὅπως ἐκλεχθῇ ἄρχαρχος Πατρῶν ἀνεξάρτητος, ἐν ἐτέρᾳ μου ἐπιστολῇ θέλω σὰς περιγράψῃ διὰ πόσους καὶ πόσους λόγους ὁ λαὸς τῆς ἐμπορικῆς πόλεως Πατρῶν διψᾷ νὰ ἐκλέξῃ δημοτικὸν ἄρχοντα καὶ δημοτικὸς συμβούλους καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως ἀνεξαρτήτους. Αὐτὸ δὲ εἶναι φιλότατον «Μὴ Χάνεσαι» καὶ τὸ ὄνειρον τῶν Δημοκρατικῶν ἢ μᾶλλον τῶν ἄγαν φιλελευθέρων, μήπως ἐξερεθίσωμεν τὴν Χολὴν τῆς Βασιλείας.

Γ.

Ἀστυνομικά.— Μῆνιν αἶεθε Θεᾶ κτλ. Εἶναι Ὀδύσεια. Τὴν πρῶτον καὶ τί ὕστατον νὰ σὰς ἀναφέρω περὶ τῆς Ἀστυνομίας! Πατρῶν; Ἀποσύνθεσις φοβερὰ ὡς ἐκ τῶν προσεγγυζόντων Δημοτικῶν ἐκλογῶν κλοπαὶ πολλαὶ καὶ σπουδαῖαι ἐσχάτως ἔλαβον χώραν τὰ σταθμὰ ἅπαντα τῆς ἀγορᾶς μας ἑλληπῆ, ἢ τραμπουκοκρατία καλπάζουσα, ἢ δὲ διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας μας συγγενῆς τῆς Ὑψηλῆς Πύλης τοῦ Δημαρχείου, ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἀρχικοτζάμπασι. Ἐπόμενον δὲ ἦτο νὰ ἐπέλθῃ ἡ παρακμὴ τῆς Ἀστυνομίας, διότι ἀρκούντως ἤμασεν ἐπὶ δύο μῆνας διευθύνωντος τοῦ δικηγόρου Παππακωνσταντινίδου, κατὰ φυσικὸν λοιπὸν λόγον ἔπρεπε καὶ νὰ παρακμάσῃ, διότι ὅλα τὰ πράγματα ἔχουσιν ἀκμὴν καὶ παρακμὴν. Διψᾷ ὁ τύπος μας δι' Ἀστυνομίαν, δι' ἀσφάλειαν, ἀλλ' ὁ κ. Δήμαρχος ἄγρον ἠγόρασεν ἢ κάλλιον Θεάτρον ἠγόρασεν, ἀφοῦ εἰς τὰς πρόβας τοῦ κλειδοκυμβάλου παρευρίσκειται, εἶναι τέλος φιλόμουσος εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν, τὸ κάνει καπὸ τοῦ Κερκυραίου, ἢ φιλομουσία του δὲ αὕτη ἐπετάθη ἰδίως ἀπὸ τὸν Ἰουνιον ὅπου ἐπεσκέφθη τὴν Κέρκυραν. Ἀρκετὰ δὲ νόστιμος εἶναι καὶ ὁ ὑπαστυνόμος μας, ὅστις μετέβαλλεν ἀρχὰς πολὺ ταχέως, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν κ. Χωραφάν, μὴ μεταβάλλοντα ὄχι μόνον τὴν ἀρχὴν τοῦ κ. ἀναγινώτκει οὐδεμίαν Σατυρικὴν ἐφημερίδα Ἑλληνικὴν ἀλλ' οὔτε καπέλλο, καὶ διὰ τοῦτο ἂν ποτε γίνεαι ἐκθεσις Ἀρχαιολογικῆ Πύλων, τὸ πρῶτον ὅπερ θέλει βραβευθῆ ἐπὶ ἀρχαιότητι καὶ διατηρήσει τοῦ ἄσπρου χρώματός του εἶναι τὸ τοῦ κ. Χωραφά. Λοιπὸν ἐπανέλωμεν εἰς τὸν ὑπαστυνόμον μας ὅστις ἐπηγγέλετο τὸν ἀνεξάρτητον τὸν φιλελευθέρων κατὰ πρῶτον, καὶ μάλιστα ὡς λέγουσιν τινές, ὅτι ἔμεινεν ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους ἡμέρας νήστις ἐν τῷ δωματίῳ του, ὅταν τῷ ἐ-

γένετο ἡ πρότασις περὶ τοῦ διορισμοῦ του, σκεπτόμενος, πρῶτον μὲν ἂν πρέπει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν δικηγορικὴν του πελατεῖαν, καὶ δεῦτερον κάμων πρόβας γιὰ τὴν μπόζα ὅπου θὰ κρατεῖ εἰς τὴν θέσιν του ἐπέτυχεν ὅμως θαυμασίως εἰς τὰς δοκιμὰς του, καὶ μόνον δύναται νὰ τοῦ διεκδικήσῃ τὰ πρωτεῖα εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς μπόζας ὁ κ. Ἀνδρέας Σογροντινὶ ἐν τῷ «Κρεσπίνῳ» ὑποκρινόμενος τὸν ἰατρὸν.

Υ. Γ. Πρότινος καιροῦ ἢ ἐνταῦθα ἐφημερίς «Ἐπὶ τὰ Πρόσωπα ἠναγκάσθη νὰ ἐρωτήσῃ τὸν κ. ὑπαστυνόμον διὰ τίνους λόγους ἀπέσυρε τὴν παραίτησίν του, τὴν δοθείσα. τότε μετὰ τοῦ Ἀστυνόμου κ. Παππακωνσταντινίδου, ἔλαβε δὲ τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν ὅτι εἰς οὐδὲνα ἔχει νὰ δώσῃ λόγον. Ἐχουσι λοιπὸν δίκαιον οἱ παλαιοὶ λέγοντες, ὅτι φωνάζετε ἐσῆσι οἱ νέοι, ἐν ὅσῳ ἰδιωτεύετε, ὅταν ὅμως σὰς ἀναδιβάσσουν, ἔστω καὶ ἐπὶ ἐλλείψει ἄλλου, εἰς μικρὸν τι ἀξίωμα, γίνεσθαι σατραπικώτεροι καὶ διευθύνετε δίκην Ἀλῆ Πασσᾶ.

Πάτριαι τῇ 26)1 1883.

Ἐπόπτης.

ΕΕ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

BARI 25)6 Φεβρουαρίου.

Ἡ συνοπτικὴ ἐκθεσις τῆς ἐν Ἰταλίᾳ κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς κινήσεως θὰ εὐρῆ αὐτόθι τοὺς ἐνδιαφερομένους, θὰ

ἐπισπάσῃ τινὸς τὴν προσοχὴν; Ἐννοεῖτε τὴν ἀμφιβολίαν ἣτις ὑπαγορεύει μοι τὴν ἐρώτησιν ταύτην. Αἱ ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδικαὶ καὶ τακτικαὶ ἀλληλογραφίαι ἔσονται νεωτερισμοί: διὰ τὸν ὄλως ἰδιόρρυθμον Ἀθηναϊκὸν — ὃ ἔστιν Ἑλληνικὸν — τύπον. Νεωτερισμός, ἂν ζεῖποτε αἱ Ἀθηναῖκαὶ ἐφημερίδες ἀπόθησαν διὰ λόγους... ἄληθως οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι ἀρνητικοί, οὐχὶ λόγων, ἀλλὰ πραγμάτων.

Ἄλλὰ καὶ τοῦ προσκόμματος αὐτοῦ ὑπερβαλλομένου βέβαιον ὅτι οἱ ἐφημεριδαναγνώσταις Ἕλληνας οὐ πᾶν μᾶλι τὰ πέραν τοῦ Καραλή Δερβέν καὶ τῆς Πούντας συμβαίοντα. Τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἐν γένει κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἐξελίξεως ἢ αὐτόθι ἐξικνουμένη ἀσθενῆς καὶ ἀβεβαία ἡγῶ ἐπὶ τοὺς τοίχους τῆς αἰθούσης τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τὰς βιτρίνας τῆς ὁδοῦ Ἐρμού κυρίως καὶ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν προσκρούει καὶ ἀντανακλάται.

Πρέπει νὰ πλήξῃ τὸν κόσμον κεραυνός, ὡς ὁ θάνατος τοῦ Γαμβέττα, νὰ τὸν ἔξαφνίσῃ τρακατροῦκα, ὡς ἡ Ναπολεόντειος προκήρυξις, ἵνα ὁ Ἑλληνικὸς τύπος ἀνατιναχθῇ καὶ στρέψῃ τὰς ὄψεις προσεκτικώτερον ἐκεῖ ὅπου ἠκούσθη ὁ κρότος.

Ἐμμένον ἐν Ἰταλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1848 μέχρι τῆς σήμερον ὁ λαὸς οὗτος ἐπέδειξε τῷ κόσμῳ θέαμα καταπληκτικὸν ζωῆς καὶ προόδου. Μίαν ἐπανάστασιν, πρὸ τῆς ὁποίας μόνον τὸ Ἑλληνικὸν 21 δύναται νὰ ὀρθωθῇ ὑπερήφανον μίαν κατάκτησιν — τὸ 1870 — ἣτις σημεῖν τὸ τέρμα μιᾶς περιόδου ἐν τῇ Ἱστορίᾳ ἐν συνόλῳ τὴν παλιγγενεσίαν ἐνὸς ἔθνους μεγάλου καὶ παρὰ τὴν ἡρωϊκὴν ταύτην ἐθνικὴν σταδιοδρομίαν ἀπὸ δωδεκαετίας ἐξελίσσεται ὁ πολιτικὸς του δρόμος, μετὸς λαμπρῶν παραδειγμάτων, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοιούτων — ὧν ἡμεῖς πρῶτοι — σημειῶν ἐς πᾶν βῆμα μίαν πολιτικὴν ἢ κοινωνικὴν κατάκτησιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 442)

— Εἶχα πρὸ πολλοῦ μαντεῖσαι τὸ σχέδιον τῆς ἐξοχῆς σὰς, εἶπε ψυχρῶς ὁ Μαῦρος.
 — Τρομερὸς εἶναι, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Σανούτος. Ἐγὼ ἐπερίμενα νὰ ἐκπλαγῆ, καὶ τώρα μετ' ἀναγκάζεις νὰ ἐκπλαγῶ ἐγὼ.
 — Λοιπὸν νὰ πηγαίνω; ἠρώτησεν ὁ Μαῦρος.
 — Πήγαινε· ἀλλὰ φρόνησις καὶ ἐπιτηδεσιότης. Θέλω νὰ καοῦν ἐντελῶς τὰ πλοιά μου.
 — Ἐσυχάσατε, οὐδὲ στάκη, δὲν θὰ μείνῃ.
 — Διότι μετ' ἐπιμένουν αὐτοὶ οἱ μικροὶ θέλουν νὰ με βιάσων νὰ λύσω τὴν πολιορκίαν, καὶ ν' ἀφήσω εἰς τοὺς Γενουησίους τὸ φρούριον.

— Πηγαίνω, εἶπεν ὁ Μαῦρος.
 — Πήγαινε. Θ' ἀναβῶ εἰς τὸ ὑπερῶν τοῦ μοναστηρίου καὶ θ' ἀνοίξω τὸ παράθυρον. Θὰ εἶδω ἂν θὰ κάμῃς μεγάλην φωτιάν.
 — Θὰ κάμω τόσον, ὥστε νὰ ψηθῶν ὅλα τὰ ψάρια, καὶ νὰ βράσῃ ἡ θάλασσα, εἶπεν ὁ Μαῦρος.
 — Εἰς μίαν ὥραν θέλω νὰ ἔχῃς τελειωμένον τὴν ἐργασίαν.
 — Σὰς τὸ ὑπόσχομαι.
 Ὁ Μαῦρος ἔγεινεν ἄφαντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

ΑΙ ΔΥΟ ΦΟΥΡΤΟΥΝΑΙ

Ὁ Σανούτος ἔστη ἐπὶ τινὰς στιγμὰς διαλογιζόμενος. Ἐσκέπτετο καθ' ἑαυτὸν ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶναι λίαν εὐχαριστήμενος, διότι ἀπεφάσισε νὰ ἐκτελέσῃ πράξιν ἣτις ἠδύνατο νὰ νομισθῆ πρὸς πάντων ἡρωϊκὴ συνάμα δὲ ἡ Βενετία πιθανῶς ἐμελλε νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ, διὰ τὴν πυρπόλησιν τῶν γαλερῶν, παρέχουσα αὐτῷ πανταγοῦσά τινα γενικῆς φορολογίας ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει.
 Τῷ ὄντι δὲ τὰ τῆς ἐκστρατείας εἶχον περιέλθει εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἠδύνατο ἴσως νὰ ἔχῃ λογικὸν τι ἢ παράβολος αὕτη ἀπόφασις τοῦ Σανούτου. Ὁ Κοῦρίνης, οἱ Γίζαι, ὁ Ναυῖγαγιώτζος καὶ οἱ λοιποὶ, ἀφῶ καθ' ἑκάστην

ἠνόχλων αὐτὸν ἀπαιτοῦντες τὴν διάλυσιν τῆς πολιορκίας, εἶχον ἀποφάσισαι ἐπὶ τέλους νὰ πομπλεύσωσι μετὰ τῶν ἑταίρων των, καταλείποντες αὐτὸν μόνον μετὰ τῶν διακοσίων στρατιωτῶν καὶ τῶν ὀκτῶ γαλερῶν του. Μετ' ὅσον μικρὸν πλῆθος ὁ Σανούτος οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ κινεῖσθαι τὸ φρούριον, καὶ τοῦτο ἐνόμιζεν ὡς κατασχύνη αὐτοῦ, ἂν ἠναγκάζετο νὰ τὸ ἀφήσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Γενουαίων, τῶν ἀσπόνδων τούτων ἐχθρῶν. Μὴ δυνάμενος ἄλλως νὰ δεσπόσῃ τῆς πολυκεφάλου ἐκείνης ὕδρας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ, ἐβουλεύθη νὰ τοὺς ἀρκιρέσῃ τὰ μέσα τῆς φυγῆς καὶ νὰ βιάσῃ οὕτως αὐτοὺς νὰ συμπράξωσι μετ' αὐτοῦ. Καλλίτερον τρόπον δὲν κατάρθωσε νὰ εὐρῆ. Ἄλλως δὲ ἡ δίψα τοῦ παραδόξου καὶ τοῦ ἀλλοκότου, ὅψ' ἦς κατείχετο, ἢ ἐσωτερικὴ βία πρὸς γενναίας πράξεις καὶ ἡ μανιωδῆς αὐτοῦ φιλοδοξία συνετέλεσαν πολὺ εἰς τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Ὅτε ἀνεχώρησεν ὁ Μαῦρος, ἠσθάνθη ἑαυτὸν θερμαινόμενον καὶ ἀνυπομονοῦντα ὅπως εἶδῃ ἰδίους ὀφθαλμοῖς τὴν πυρπόλησιν τοῦ στόλου του καὶ εἶπεν.

Ἄς ὑπάγω τώρα νὰ ἐξυπνίσω τὴν φίλην μου Φουρτούναν, διὰ νὰ εἶδῃ καὶ αὕτη καιομένης τὰς γαλέρας μου. Θὰ τῆς εἶπω ὅτι δύο Φουρτούνας δὲν ἠδύναμην νὰ ἔχω καὶ ἔπρεπε νὰ θυσιάσω τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην. Ἡ Αὐγούστα θὰ κοιμάται τώρα, τὸ πρῶτ' ἡν βλέπω. Ἐπειτα αὕτη τάσχει ἢ δυστυχεῖς.

Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ.

Ἡ ἡγουμένη ἐνόμισεν ὅτι μετέβαινε πρὸς τὴν Αὐγούσταν καὶ ἐσιώπησεν.

Ἐν τούτοις μόλις παρήλθον στιγμαί τινες, καὶ Ζηνοβία ἢ θυρωρός, ἦλθε νὰ τῆς εἶπῃ τὰς παραλόγους ἀπαιτήσεις τῆς Αὐγούστας, ὡς εἶδομεν. Ἦτο ἀκριβῶς ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἀπέδρα αὕτη, χωρὶς νὰ ὑποπεύσῃ μηδὲ πάρωσθαι τὴν ἐν τῇ μονῇ παρουσίαν τοῦ Μάρκου Σανούτου.

Ἡ μήτηρ Φηλικίτη ἀκούσασα ταῦτα εἶπε πρὸς τὴν Ζηνοβίαν.

— Εἶπέ της νὰ μὴν ὑπάγῃ πουθενά, εἶναι ἐδῶ ὁ Σανούτος. Τώρα εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καὶ ὑπάγει νὰ τὴν εὐρῆ εἰς τὸ κελλίον. Εἶπέ της νὰ νάβῃ ἐπάνω νὰ τὸν προφθάσῃ.

— Ποῖος Σανούτος; εἶπεν ἡ Ζηνοβία.
 — Ὁ κόμης Σανούτος, εἶπεν ἡ Φηλικίτη.

— Ἄλλα πῶς ἐμβῆκεν ὁ κόμης Σανούτος, ἀφοῦ ἐγὼ δὲν τοῦ ἤνοιξα;

— Δὲν εἰξέσω πῶς ἐμβῆκε· δὲν εἶναι αὐτὸ τῆς παρούσης ὥρας. Κάμε τώρα ὑπακοήν.

Ἡ Ζηνοβία ἔσπεψε τὰ νῶτα καὶ ἀπῆλθεν. Ἄλλὰ μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐπανῆλθε κομίζουσα τὴν παράδοξον εἰδήσιν ὅτι ἐσθίσθη ἡ κανδήλα εἰς τὸ κελλίον τῆς, ὅτι ἡ Αὐγούστα ἔγεινεν ἄφαντος καὶ ἡ πύλη τοῦ μοναστηρίου παρεβιάσθη.

— Τί τρέχει; εἶπεν ἡ ἡγουμένη.
 — Καὶ ἐγὼ δὲν εἰξέσω.

Τὴν γνωρίζομεν ἡμεῖς τὴν ἱστορίαν τῆς συγχρόνου Ἰταλίας; γνωρίζομεν τοὺς ἀγῶνάς τῆς, ἡμεῖς οἱ ἀξιόχρηστοι παρὰ τῆς ἱστορίας νὰ καταχωρήσῃ ἐς τὰς ἑαυτῆς σελίδας τοὺς πλοῦς τοῦ Πανελλήνιου ἐς Κρήτην καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Ζορμπᾶ; Γνωρίζομεν τοὺς ἄνδρας τῆς, τοὺς ἥρωας αὐτῆς, ὅσοι ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν ἢ ἐν τοῖς κοινοβουλιαῖς ἐπρόταξαν τὰ στήθη καὶ τὴν ζωὴν των ὅλην ἐχάρισαν ἐς τὴν ὠριακὴν αὐτῆν πατρίδα, ἡμεῖς οἱ ἐκπληροσώμενοι ἂν Ἰταλός τις ὁμολογῇ ὅτι οὐδέποτε ἤκουσε τὸ ὄνομα τοῦ Καραϊσκάκη καὶ ἀγνοεῖ ἐντελῶς ὅτι ὑπῆρξε Δεληγεώργης;

Παρηκολούθησαμεν τοῦλάχιστον διὰ τοῦ βλέμματός τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς ἀνάπτυξιν, ἐνδιαφερόμενοι οἰονδήποτε ἐπέσπασέ ποτε τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐπὶ τῶν διαπραττομένων ἐν τῇ γείτονι αὐτῇ χώρᾳ ἐνθα εἰς λαὸς νεαρός, πλήρης ζωῆς καὶ σθένους, λαὸς κληρονομήσας ἀπὸ τοῦ παρελθόντος τίτλους θανάτους οἴους καὶ ἡμεῖς, λαὸς ὅστις προβάλλει ὡς σκοπὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ τὸ ἰδεῶδες ὅπερ ἡμεῖς σήμερον ἐν οἰκονομικῷ βορβορῶδει ἐλεῖ ἀναστρεφόμενοι καὶ ὄλονεν βυθίζομενοι λησμονοῦμεν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πρόδον, λαὸς τοιοῦτος τέλος τείνει ἡμῖν τὴν χεῖρα καὶ μᾶς ἔλεει φίλους καὶ μᾶς καλεῖ ἀδελφοὺς; Ὅχι! καὶ τόσον τὸ χειρότερον δι' ἡμᾶς.

Ἡ ἐξωτερικὴ ἡμῶν πολιτικὴ . . . εἶναι ἀνόητος ὁ τίτλος ὅπου οὐδὲν τοιοῦτον ὑπάρχει. Ἀλλὰ μέχρι τῆς χθὲς εἰχομεν ἀείποτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς Μεγάλας δυνάμεις καὶ αὐταὶ ἀπὸ τοῦ Ναυαρίνου ἦσαν αἱ αὐταὶ πάντοτε δι' ἡμᾶς. Αἰφνης ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Εὐρώπης, ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἡμῶν, μία φροσβρὰ Ἀυτοκρατορία ὠρθώθη καὶ τὴν εἶδομεν τί διάβολο! Μικρὸν κατὰ μικρὸν εἰς τὸ πλευρόν μας ἐνέσχυσε μία μεγάλη δύναμις καὶ δὲν τὴν εἶδομεν. Εἴμεθα τόσον ἀπασχολημένοι ὑπὸ τοῦ . . . Ἀνατολικοῦ ζητήματος; Ὅχι δά! Πότε μὲ τὸ Λαύριον, πότε μὲ τοὺς σιδηροδρόμους εἰ-

— Τὰ ἦρα ψηλαφικὰ εἰς τὸ σκότος, εἰς τὸ κλειθρον τῆς μικρᾶς θύρας.

— Ὑπάγομεν νὰ ἰδῶμεν.

Καὶ ἐξῆλθον ἀμφότεροι ἐκ τοῦ ναοῦ. Τότε δὲ ἡ Φηλικίτη ἔγεινε αὐτόπτις τοῦ παραδιασμοῦ τῆς πύλης.

Ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἐπίστευσεν ὅτι ὁ Σανούτος εἶχε συναντήσει ἐν τῷ μεταξύ τὴν Αὐγούστα καὶ ἀμφότεροι ἔφυγον. Ἀλλὰ παραχρῆμα ἡ ἰδέα αὐτῆ τῇ ἐφάνη παράλογος. Πρῶτον ὁ Σανούτος εἶχε κλειδίον τι πρὸς χρῆσίν του, καὶ δὲν ἤθελε καταφύγει εἰς τὸ νὰ κλέψῃ τὸν ἐν τῷ κελίῳ τῆς Ζηνοβίας ὄρμαθόν. Ἐπειτα ποῦ ἤθελον μεταβῆ, καὶ πρὸς τί; Ἡ Φηλικίτη ἐνόησε λοιπὸν ὅτι μόνη ἡ Αὐγούστα ἔφυγε. Καὶ τότε ἐδιχάσθη μεταξύ δύο γνωμῶν νὰ δοῦναι κατόπιν τῆς Αὐγούστας ὅπως τὴν προλάβῃ καὶ τὴν ἀνακαλέσῃ ἀναγγέλλων αὐτῇ ὅτι ὁ κόμης Σανούτος ἦτο ἐν τῇ μονῇ, ἢ νὰ ζητήσῃ ἐντὸς τῆς κόμης τὸν κόμιτα καὶ νὰ τὸν πέμψῃ πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτῆς, ἂν ἐπεθύμει νὰ ὑπάγῃ; Ἡ δευτέρα αὐτῆ γνώμη ὑπερίσχυσε καὶ ἀνέβη εἰς τὰ κελιά τῆς, νομίζουσα ὅτι θὰ εὕρισκεν ἐκεῖ τὸν Σανούτον (ἢ ἴσως καὶ τὴν Αὐγούσταν αὐτὴν, τίς εἶδεν, ἐνδεχόμενον νὰ ὠνευρεῖται ἡ Ζηνοβία, δυνατὸν νὰ ἦτο ὑποβάτης καὶ ἦνοιξεν αὐτὴ αὐτῆ ἀσυνειδήτως τὴν ὀρθοῦραν τῆς πύλης, δυνατὸν νὰ τὴν ἦνοιξε τρίτος τις), Ἀλλ' οὔτε τὸν Σανούτον εὗρεν ἐκεῖ, οὔτε τὴν Αὐγούσταν. Τί νὰ πράξῃ; Ἐπὴν ἤλθε πάλιν εἰς τὴν προτέραν γνώμην τῆς καὶ ὑπόπτυσεν ὅτι ἔφυγον

μεθὰ πάντοτε πλήρεις ἀσχολιῶν, αἵτινες δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἰδῶμεν τί συμβαίνει ἐξω τῶν παραθύρων μας.

Ἀλλὰ τὸν οἰονδήποτε πρόλογον τοῦτον φρόνιμον καταλήξαι ἐπὶ τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ πράγματι τοῦ λοιποῦ καταδειξαι τὸν σκοπὸν τῶν ἀνταποκρίσεών μου, ἃς ὑπόσχομαι τακτικὰς καὶ κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἐνεργούσας πᾶν τὸ ἀξιοπαρατήρητον ἐν τῷ Ἰταλικῷ βίῳ.

Καὶ δὴ ἀρχόμενος διὰ βραχείων—διὰ τὸ ὑπολειπόμενον χώρον,—τὰ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐκτίθημι.

Ἐν τῇ Βουλῇ—**συνεδριαζούσα κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τῶν ἀποκρέω**—ἀναμένεται προσεχέστατη ἢ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου παρουσίας νομοσχεδίου περὶ σχηματισμοῦ ἐνάτου ὑπουργείου τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγραφεῖων. Πολλοὶ προτίθενται νὰ προτείνωσιν ὅπως τὸ νέον τοῦτο ὑπουργεῖον συμπεριλάβῃ καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν σιδηροδρόμων, μετεβιβάζομένων εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἄλλ' εἰς τοῦτο ἀντίσταται ὁ Πρωθυπουργός, καθότι τὸ σιδηροδρομικὸν ζήτημα δὲν ἔλαβεν εἰσέτι τὴν ὀριστικὴν αὐτοῦ λύσιν.

Ἐν τούτοις ὁ ὑπουργός **Berti** ἀγγέλλει τὴν παρουσίαν εἰς τὸ Κοινοβούλιον σειράς νομοσχεδίων ἀφορούντων τὰ μᾶλλον ἐπισπεύδοντα κοινωνικὰ ζητήματα του. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι:

Ἄον νόμος περὶ ἰδρύσεως ταμείου συντάξεως τῶν ἐργατῶν.

Βον νόμος προλαμβάνων ἢ κατὰ τὸ δυνατόν περιστέλλων τὰ ἀπὸ τῆς ἐργασίας δυστυχήματα.

Γον νόμος περὶ ἰδρύσεως ταμείου ἀσφαλείας κατὰ τῶν τοιούτων δυστυχημάτων.

ἀμφότεροι ὁμοῦ. Ἀλλ' ὄχι, ἀδύνατον ἂν συνήντα τὸν Σανούτον ἢ Αὐγούστα, ἤθελε μείνει μᾶλλον, δὲν ἤθελε φύγει, ἀφοῦ αὐτὸν ἐζήτησε, καὶ διότι δὲν τὸν εὕρισκεν, ἔφυγε, πιθανῶς. Τί συνέβη λοιπὸν;—Ἄ, εἰς εὐρῶ εἶπεν ἡ ἡγουμένη. Καὶ ἐνθυμῆθη τὴν Φουρτούναν καὶ τὴν Πρόνοιαν, τὰς δύο ταύτας ἐστιάδας τῆς Βενετίας, αἵτινες ἐξενίζοντο ἐν τῇ μονῇ.—Ἄς ὑπάγω νὰ τὸν ζητήσω, ἐκεῖ θὰ εἶναι ὁ κόμης. Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶον, ὅπου κατόικουν ἀμφότεροι. Ἀνῆλθε τέσσαρας ἢ πέντε κλίμακας καὶ εὐάσασα ἐκρυσσε τὴν θύραν τῆς Φουρτούνας, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς δειλίας. Οὐδεὶς ἀπήντησε. Δυνατὸν νὰ μὴ ἦλθουσιν. Καὶ ὅμως ἔβλεπε φῶς διὰ τοῦ φεγγίτου ἐν τῷ καταλύματι τῆς Φουρτούνας. Ἐκρυσσε τῆς Προνοίας τὴν θύραν. Οὐδεὶς. Ἐσκέφθη. Τί νὰ κάμω; Νὰ φανῶ ὀχληρὰ; Ἐπειτα τώρα τί χρειάζεται; ὁ Σανούτος; Ἡ Αὐγούστα εἶναι μακρὰν, καὶ δὲν τὴν προφθάνει. Καὶ ἀφοῦ τὴν ἀγαπᾷ τόσον, ὥστε προτιμᾷ αὐτῆς τὴν Φουρτούναν. Ποῖαν προθυμίαν θὰ δεῖξῃ νὰ τρέξῃ κατόπιν τὴν νύκτα εἰς τὴν ἐρημίαν, ἀφοῦ εἶναι ἀπὸ δύο ὥραν εἰς τὸ μοναστήριον καὶ ἐν εἰδείξειν ἀρκετὴν προθυμίαν ὅπως τὴν ἐπισκεφθῇ; Ἄς ἀφῆσω τὰ πράγματα ὅπως εἶναι. Τί μὲ μέλει; Καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν ναόν, ὅπως συμπληρώσῃ τὴν προσευχὴ τῆς.

Ἐν τούτοις ὁ Μαῦρος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ καπηλεῖον καὶ ἐπανεῦρε περιμένοντα αὐτὸν, πλὴν τοῦ Σκιαχτι, τὸν Καρτάτην καὶ δύο ἢ τρεῖς ἄλλους συντρόφους.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο—φρ. 1,500,000 καταθέτουσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὰ σπουδαιότερα τραπεζικὰ ἰδρύματα τῆς Ἰταλίας, καὶ ἡ μικρὸ δέουσα συμπλήρωσις αὐτοῦ κωλύει μέχρι τοῦ νῦν τὴν παρουσίαν τοῦ νομοσχεδίου. Τοιοῦτο σημαίνει **πράγματα καὶ ὄχι λόγια** πρῶτον ἐξευρίσκονται τὰ χρήματα, ἔπειτα γίνεται ὁ σωτήριος νόμος.

Ὅπόσον εἴμεθα ἡμεῖς μακρὰν τῆς τοιαύτης κοινωνικῆς νομοθεσίας! ἡμεῖς, παρ' οἷς ἰσχύει, χθὲς ἐπιβληθεῖς, ὁ ἐπὶ τῶν βοῶν νόμος, καὶ ἐπιβάλλεται σήμερον ὁ ἐπὶ τῶν αἰῶν καὶ τὰ τελωνειακὰ δέκατα!

Ὁ καταργήσας τὴν ἀναγκαστικὴν τῶν τραπεζογραμματιῶν κυκλοφορίαν νόμος τὸν προσεχῇ Ἀπρίλιον λαμβάνει πλήρη ἰσχύν, εἰσαγομένου ἐν τῇ καθημερινῇ συναλλαγῇ τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος. Ἰδοὺ γεγονός προκλέσαν τὸν θαυμασμόν οἰκονομολόγων τῆς Εὐρώπης πρὸ ἐνός μόνου ἔτους μόνον ἡ ἰδέα τοιαύτης ἐπιχειρήσεως ἐφαίνετο ὄνειρον παράλογον· ἀλλὰ τ' ἀναγκαιοῦντα 600 ἑκατομμύρια χρυσοῦ ὁ ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν κ. **Magliani** τὰ εὖρε καὶ δι' αὐτῶν σήμερον ἀπαλλάσει τὸ Ἰταλικὸν ἐμπόριον τοῦ τραπεζικικοῦ ζυγοῦ. Τί λέγουσιν οἱ Τραπεζοπολιτικοὶ μας; Αἱ ἀποκρέω . . . ἐξέπνευσαν νυστάζουσαι.

A. Γ. Η

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ζητημάτων, ἅτινα κέλῃται ἢ παρουσα Κυβέρνησις νὰ λύσῃ, εἶναι πρωτίστως ἐν καὶ τὸ φαρμακευτικόν. Ἡ ἀπὸ τοιοῦτου χρόνου προσγινομένη εἰς τοὺς

— Λοιπὸν ἐμεθύσατε ἀρκετὰ, παλλικάρια μου; τοῖς εἶπεν.

— Ἐγὼ εἶμαι στουππί, ἀπήντησεν ὁ Σκιαχτις.

— Καὶ σύ, Καρτάτης;

— Ἐγὼ εὐσεβὴς νηστικός, ἀπήντησεν ὁ Καρτάτης, ἐσσοῦ μάθω περὶ τίνος πρόκειται. Διότι δὲν ἀγαπῶ νὰ μοῦ λέγουν ἱστορίας, ὅταν εἶμαι μεθυμένος, καὶ νὰ μὲ μεταχειρίζονται ὡς βῶδι εἰς τὸν ζυγόν.

— Ὅθ σὰς εἶπω τί θὰ κάμωμεν, εἶπεν ὁ Μαῦρος. Ἀλλὰ μὴ σὰς φανῇ παράξενον;

— Ὅχι.

— Ἰδοῦ, ἰδέτε αὐτό.

— Τί εἶναι αὐτό;

— Εἶναι αὐτὸ ἡ σφραγίς τοῦ ἁγίου Μάρκου.

Καὶ τοῖς εἰδείξε τὴν περγαμηνήν, ἣν τῷ εἶχε δώσει ὁ Σανούτος.

— Εἶναι, εἶπον οἱ πέντε ἄνδρες, ὧν τινες μάλιστα ἔβλεπον τὴν βίνα των ἐκ τῆς μέθης.

— Εἶναι καὶ αὐτὸ ἡ ὑπογραφή τοῦ κόμητος Σανούτου;

— Ἀπὸ ὑπογραφῆς δὲν γνωρίζομεν, εἶπεν ὁ Σκιαχτις.

— Γνωρίζω ἐγὼ, εἶπεν ὁ Καρτάτης.

Ὁ Μαῦρος ἀνέπτυξε τὴν περγαμηνήν καὶ τῷ εἰδείξε τὴν ὑπογραφήν τοῦ κόμητος Σανούτου.

ἐπιστήμονας φαρμακοποιοὺς ἀδικία εἶναι καιρὸς νὰ ἐπανορθωθῇ καὶ ἀποδοθῇ αὐτοῖς ἡ ἐλευθερία τῆς ἐξασκήσεως τῆς ἐπιστήμης των. Ἀνακινήθεις τοῦ ζητήματος τούτου τῆς εὐγενεῖς πρωτοβουλία τοῦ ἀξιότιμου Ναυπλιακοῦ βουλευτοῦ κ. Ποταμιάνου ἐλπίζομεν ταχεῖαν αὐτοῦ τὴν λύσιν.

Ἡ φαρμακευτικὴ κατὰ τὴν πανταχοῦ ἐπικρατοῦσαν νομοθεσίαν δὲν ἔχει τὴν ἐμπορικὴν ἐλευθερίαν δὲν δύναται δηλ. ὁ φαρμακοποιὸς νὰ πωλήσῃ ὡς πᾶς ἄλλος ἔμπορος εἰς οἰονδήποτε τιμὴν θέλει, ἀλλ' ὑποχρεοῦται βαρεῖ προστίμῳ εἰς ἅπαντα τὰ ἔθνη νὰ πωλῇ εἰς ὀρισμένην τιμὴν. Οὐδαμῶς ὑπάρχει συναγωνισμὸς ἐπὶ τῆς τιμῆς. Ἐν Γαλλίᾳ δύναται νὰ γίνωσιν ὅσα φαρμακεῖα θέλετε, ἀλλὰ τὸ φάρμακον δὲν θὰ ἐκπέσῃ τῆς ἐν τῇ διατιμῆσει τιμῆς. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμοίως, πᾶς ἐπιστήμων φαρμακοποιὸς δύναται νὰ συστήσῃ φαρμακεῖον, οὐδεὶς δύναται νὰ παραβῇ τὴν διατίμησιν. Τοῦτ' αὐτὸ πρέπει νὰ συμβῇ καὶ ἐνταῦθα. Λέγουσιν ὅτι ὁ ἐλεύθερος συναγωνισμὸς θέλει φέρει τὴν ὑποτίμησιν τῶν φαρμάκων καὶ αὐτὴ τὴν νοθείαν. Ἀλλ' ὑπαρχούσης Βασ. Διατιμῆσεως, ἐξησφαλισμένης διὰ βαρέων ποινῶν, πῶς θέλει ἐπέλθει ὑποτίμησις φαρμάκων καὶ συνεπῶς νοθεία;

Ἐνῶ λοιπὸν ταῦτα οὕτως ἔχουσι παρὰ τοῖς πολιτισμένους ἔθνεσι, παρ' ἡμῶν συμβαίνει ὅπως τούναντίον. Τὸ μὲν πρῶτον, ὅπερ εἶδει νὰ ἦναι ἐλεύθερον ἐδημεύθη διὰ νόμου, ἡ δὲ ἐμπορικὴ ἐλευθερία δπλαδὴ ἢ κατὰ βούλησιν πώλησις τῶν φαρμάκων, ἥτις δὲν ἔπρεπε νὰ ἦναι ἐλευθέρη, καθιερώθη διὰ τῆς ἀμελείας τῶν ἐπιτετραμμένων. Καὶ οὕτως ἀκούομεν δέκα διαφόρους τιμὰς διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν συνταγὴν εἰς δέκα διαφόρους φαρμακοποιοὺς παρουσιαζομένων. Πᾶσαι αἱ ἀσχημῖαι αὐταὶ καὶ πολλοὶ ἄλλαι, ἃς ἐν καιρῷ θέλομεν ἐκθέσει, δὲν νὰ ἐκλείψωσι διὰ νομοσχεδίου ἐπιτρέποντος εἰς πάντα μὲν φαρμακοποιὸν ἐπιστήμονα νὰ ἐξασκῇ

— Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπογραφή τοῦ τῶντι, εἶπεν ὁ Καρτάτης.

— Λοιπὸν, ἐπανελάβην ὁ Μαῦρος, ἂν θέλῃς λάβε τὸν κόπον νὰ διαβάσῃς τὸ κείμενον αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου, νὰ ἰδῇς τί λέγει.

— Τί μᾶς διηγεῖται αὐτὸς ὁ Μαῦρος; εἶπεν ὁ Σκιαχτις ἀνυπομονῶς μήπως θέλει νὰ μᾶς μάθῃ γράμματα αὐτὴν τὴν φορὰν;

— Δὲν θέλω νὰ σὰς μάθω γράμματα, ἀπήντησεν ὁ Σκιαχτις, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ λάβῃτε γινώσιν αὐτῆς τῆς διαταγῆς, διὰ νὰ μὴν περιπατῶμεν εἰς τὰ τυφλά.

— Ἡμεῖς ἔχομεν ἐμπιστοσύνην, εἶπε ὁ Σκιαχτις. Εἰπέ μας τί τρέχει καὶ τοῦτο ἀρκεῖ.

Ὁ πρεβλεπτικός Μαῦρος εἶχε σκεφθῇ, ὅτι, ἂν τοῖς ἔλεγεν ὀλοκλήρον τὴν ἀλήθειαν, τούτέστιν ὅτι ὁ Σανούτος εἶχεν ἀποφασίσει νὰ καύσῃ τὸν στόλον του καὶ ἐξέλεξεν αὐτοὺς ὡς ἐκτελεστάς τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης, τὸ πρᾶγμα ἤθελε κριθῇ τερατώδες καὶ χιμαιρικόν ὅπως, καὶ δυσκόλως ἤθελον πιστεύσει τοὺς λόγους του. Ὅθεν ἔκρινεν εὐλογον νὰ εὕρῃ μεσαίῳ τινά τρόπον πρὸς ἀνακοίνωσιν τῶν ἰδεῶν σου, καὶ τοῖς εἶπε τὰ ἐξῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

Μποέμ.

ἐλευθέρως τὴν ἐπιστήμην του, εἰς οὐδένα δὲ τούτων νὰ πω-
λῇ παρά τὴν διατίμησιν.

Ἄλλ' ὀφείλουεν νὰ εἰπώμεν ἐκεῖνο, ὅπερ ἠκούσαμεν, ὅτι
δὲν εἶναι εὐκαλὸς ἢ ἐπιψήφισαι; τοιοῦτου νομοσχεδίου, προσ-
κρούοντος εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἐγκατεστημένων φαρμα-
κοποιῶν, οἵτινες φυσικῶς τῷ λόγῳ εἰσὶ πλείονες τῶν ἀδι-
κουμένων, καὶ θέλουσιν ἐνργήσαι παρά τοῖς φίλοις αὐτῶν
βουλευταῖς ὅπως καταψηφισθῇ. Τοῦτο πρὸς τιμὴν τῆς
βουλῆς οὐδαμῶς παραδεχόμεθα τὸ καθ' ἡμᾶς. Σῶμα
τασοῦτον ὑψηλὰ ἱστάμενον, οὐδ' ἄλλως πιστεύομεν ὅτι θέλει
πτοηθῆ ἔν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντός του ἐκ μιᾶς ἐμά-
δος ἰδιοτελοῦς, μηδεμίαν ἰσχὺν κατ' αὐτοῦ ἐχούσης.

Sür.

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ

ἢ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουσῶν καὶ παρά τὸ Γραφεῖόν μας

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

τοῦ κ. **Εὐθυμίου** εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ἰδιόκτητον οἰκίαν του
νεόδμητον κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς καὶ σχεδὸν ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

(Ὁδὸς Ἀρχέσιμον ἀριθ. 9)

Ὁλίγον ἀνωτέρω τῆς μεγάλης οἰκίας Κούπα.

ΥΛΗ ΕΚΛΕΚΤΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ. Μυθιστορία, διηγήματα, βιογραφίαι, περι-
γήσεις, κοινωνικά, ἱστορικά, ἥθη καὶ ἔθιμα, ποιήματα, ποικίλα κτλ.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ». Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά, αἰνίγ-
ματα, χρηματιστικά, πολιτικά εἰδήσεις κτλ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ	} Ἐν Ἑλλάδι.....	φράγκα	12
ΔΙ' ΑΜΦΟΤΕΡΑ			

Ἡ συνδρομὴ ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου.

Πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τῷ γραφεῖῳ πρὸς **λεπτά 25**
ἕκαστον φύλλον.

Πᾶς ἐγγραφόμενος συνδρομητὴς τῆς ΕΣΤΙΑΣ λαμβάνει ἐκ τοῦ γραφείου αὐτῆς
διάφορα συγγράμματα εἰς τὸ τέταρτον μόνον τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν
τιμῆς, μετέχει δὲ καὶ λαχείου ὑπὸ τῆς διεύθυνσεως τῆς ΕΣΤΙΑΣ διοργανωθέν-
τος, λαμβάνων **δωρεάν** ἓνα κλῆρον αὐτοῦ. Τὰ κέρδη τοῦ λαχείου ἀποτελοῦνται
ἐκ συλλογῶν τῶν ἐκλεκτοτέρων συγγραμμάτων τῆς νέας ἑλληνικῆς φιλολογίας
καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἰκανῆς ἀξίας. θέλουσι δὲ διανεμηθῆ εἰς 15 ἀριθμούς κλη-
ρωθησομένους κατὰ τὴν ἐκκύβευσιν αὐτοῦ, ἧτις γενήσεται τὴν τελευταίαν Κυρια-
κὴν τοῦ Μαρτίου.

Ἡ πληρωμὴ τῆς συνδρομῆς γίνεται δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς
Ἑθν. Τραπεζῆς, τοκομεριδίων τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν δανείων καὶ ἑλλ. Τρα-
πεζῶν, ἑλληνικῶν καὶ γαλλικῶν γραμματοσήμων, ἀποστελλομένων ἐν ἐπιστολῇ
συστημένῃ.

Ἐν φύλλον ἀποστέλλεται **δωρεάν** ὡς δείγμα τοῦ περιοδικοῦ εἰς πάντα αἰ-
τούνητα.

ΠΡΙΟΝΕΣ, ΤΟΡΝΟΙ ΣΥΛΟΥΡΓΙΚΑΙ, ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΡΥΠΗΜΑΤΟΣ,

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

παρὰ τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ

Σχίσμων καὶ κατέργασσι παντὸς εἶδους ξυλείας δι' ἀμα-
ξοποιούς, καθεκλοποιούς, ἐπιπλοποιούς, ἐργολάβους οἰκοδομῶν,
κιγκλίδες ἔτοιμοι κλπ. κλπ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑ

πρώτην φορὰν κομιζόμενα εἰς Ἀθήνας, ἐντὸς ὠραίων
μπομποτιέρων, γλυκύτατα, νοστιμώτατα, γραφικώτατα
εἰς τὸ

ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΔΩΔΙΜΩΝ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

!!! Ἄρωμα!!! Ἄρωμα!!!

ΤΕΙΟΝ

ἀρίστης ποιότητος εἰς **πακέτα**, ἐκο-
μίσθη κατ' αὐτὰς **ἐκ Ρωσσίας** καὶ
πωλεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς **Λεωφόρου**
Πανεπιστημίου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ»

Νικολ. Α. Βασιλειάδου.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ἢ φιλοτιμωτάτη διεύθυνσις τοῦ ὑπὸ
τὴν Μεγάλην Οἰκίαν Μετὰ ἀριστοκρα-
τικωτάτου

ΚΟΥΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΥ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ἔφερεν **εἰδικὸν τεχνίτην** ἐκ Κων-
σταντινουπόλεως. Αἱ ἔχουσαι ἀνάγκην
Κυρίαὶ δὲν ἔχουν ἢ νὰ εἰδοποιῶσιν εἰς
τὸ Κουρεῖον. Θὰ μένουν ἐκ τῆς τέχνης
καὶ τῆς ἐπιτηδειότητος αὐτοῦ πολὺ
εὐχαριστημένα.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. 60

Μέλανος » » » 60

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκα-
ταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.)